

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

PIATRA DE TEMELIE A CREDINȚEI

Să îl pui pe Iisus pe primul loc

Pilda semănătorului

Primește Cuvântul
lui Dumnezeu

Nu este ciudat, este Dumnezeu!

El este un conducător înțelept

NOTA EDITORULUI ÎN PAS CU DUMNEZEU

Recent, într-o vizită de familie, am avut ocazia să fac o plimbare prin cartier împreună cu nepotul meu și am avut ocazia să aud gândurile și dorințele lui cele mai adânci. Așa am putut să-l cunosc mai bine și să mă bucur de câteva momente de apropiere cu el. La fel se întâmplă și când noi ne plimbăm cu Dumnezeu. Aflăm voia Lui pentru noi și simțim prezența, intimitatea și asigurarea Lui și astfel ajungem să-L cunoaștem mai bine.

Revista din această lună explorează diferitele modalități prin care putem să-L urmăm de aproape pe Dumnezeu – nu „de departe” (Matei 26:58), să fim chiar lângă El, să comunicăm cu El, poate chiar să plănuim împreună cu El sau pur și simplu să ne bucurăm de compania unuia altuia. Ca să fim în pas cu Dumnezeu trebuie să menținem un dialog cu El în acțiunile noastre zilnice, așa cum se arată în articolele din această revistă.

Când Biblia vorbește despre „a umbla cu Dumnezeu” se referă la stilul de viață. Dacă dorim să încorporăm principii creștine în viața noastră vom umbla cu Iisus, îl vom urma pe El și vom trăi pentru El. Să umblăm cu Dumnezeu trebuie să fie o îndeletnicire zilnică dacă dorim să stăm în legătură apropiată cu El. În

articolul din pagina 3, Marie Alvero compară acest lucru cu a fi consecvenți cu exercițiile fizice la sală. Înseamnă, de asemenea, să-L glorificăm pe Dumnezeu zilnic, după cum se arată în articolul din paginile 4-6.

Să mergem cu Dumnezeu înseamnă că suntem în acord, că mergem în aceeași direcție (Amos 3:3). Și dacă ar fi să ne bucurăm din plin de aceste beneficii trebuie să umblăm cu smerenie (Mica 6:8).

Termenul biblic „să umblăm” evocă și imaginea călătoriei, sau a pelerinajului – este mai mult decât a spune „Mă duc să mă plimb în parc, mă întorc imediat”. Înseamnă că inima noastră este pornită în pelerinaj, mergând alături de Iisus, întărindu-ne pe zi ce trece, până ne vom întâlni cu El față în față în Rai.

Toată această „umblare” sună obositor, dar, paradoxal, a umbla cu Dumnezeu duce la odihnă și reînnoire, așa cum Păstorul ne duce la ape liniștite (Psalmul 23:1-2). Este o aventură fascinantă! Este adevărat că are și provocările ei, dar Dumnezeu a promis să ne dea putere, călăuzire și înțelepciune să trecem peste ele.

Fie ca aceste articole să te binecuvânteze în drumul tău zilnic cu Iisus.

FĂ PREZENȚĂ

MARIE ALVERO

Eu și soțul meu am început să mergem regulat la sala de fitness. Mulți ani făcusem mișcare în casă cu o colecție modestă de echipament de fitness. Aceasta era prima mea incursiune într-o sală de fitness și mă simțeam puțin intimidată. Dar, în ultimele săptămâni, am văzut niște îmbunătățiri la nivelul meu de fitness, felul de îmbunătățiri câștigate prin consecvență.

Există anumite abilități de fitness pe care doresc să le câștig și cred că îmi va lua mult timp să ajung la puterea și abilitățile pe care le doresc. Nici măcar n-am atins încă unele dintre echipamentele de la sală, așa că va fi o cale lungă. Antrenament cu antrenament.

Deci, cum se leagă astea de credința mea? Se leagă prin *a fi prezent*. Unul dintre lucrurile pe care cred că trebuie să-l căutăm noi, cei care căutăm intimitatea cu El, este să-L cunoaștem cu adevărat. Și singura modalitate prin care putem face asta este să ne facem obiceiul de a comunica cu El zilnic.

Dar poate când tu îl abordezi pe Iisus te simți ca mine la fitness, că nu ești la locul tău. Poate că ai luat în mână Biblia și simți că este o carte mare pe care nu o înțelegi. Cunoști câ-

țiva oameni care, poate, știi cu adevărat cum să se roage și care înțeleg Biblia mai bine și par să fie mai apropiați de Domnul, iar astea par să necesite mult efort!

Ei bine, sfatul meu pentru tine este: Începe!

Unii dintre cei mai renumiți antrenori personali de fitness spun că cel mai bun lucru pentru tine este să înveți să te descurci foarte bine cu cinci-șase exerciții de bază și să înveți să faci acele mișcări foarte bine și cu tot mai multă rezistență, să progesezi de la lucrurile de bază. Ignoră toate tendințele și concentrează-te să stăpânești lucrurile de bază. Și nu există sfat mai eficient și pentru felul cum umbli tu în credința ta.

Exercițiul meu este simplu. În fiecare dimineață ies afară cu o ceașcă de cafea și stau în curtea mea nu-prea-frumoasă. Îmi pun deoparte telefonul și citesc din Biblie sau dintr-o carte de devoțiune. Mă rog pentru câteva minute, apoi stau în liniște. Uneori petrec chiar și 10 minute. Îmi încep ziua cunoscându-L puțin mai mult pe Iisus și predându-mi gândurile Lui, chiar dacă sunt încurcate. În această liniște crește apropierea noastră.

SĂ ÎL GLORIFICĂM PE DUMNEZEU ÎN VIETILE NOASTRE DE ZI CŪ ZI

PETER AMSTERDAM

Biblia ne învață să intrăm în prezența lui Dumnezeu cu slavă (laudă) și recunoștință (Psalmul 100:2-4). Cuvintele din ebraică și greacă traduse „laudă” ne spun, prin definiția lor, să-i aducem lui Dumnezeu laudă pentru calitățile, faptele și atributele Sale, ceea ce înseamnă să binecuvântăm și să adorăm; să aducem mulțumiri, apreciere și elogiu. Putem să ne exprimăm în mod regulat admirația, recunoștința, venerația, aprecierea și dragostea când venim înaintea Lui cu smerenie, conștientizând că Dumnezeu este uimitor și iubitor.

Putem medita asupra lucrurilor pe care ni le-a spus Dumnezeu prin Cuvânt despre El și natura Sa – că El este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – că Dumnezeu este trei persoane. Ne-a spus

cum este El, ce a făcut, cum să ne împăcăm cu El și cum să avem Duhul Lui în noi. Prin Cuvântul Său ne-a arătat cum să îl cunoaștem și cum să îl iubim, cum să avem încredere în El și ce îi face Lui pe plac. Și-a exprimat dragostea, credințioșia și grija Lui pentru noi. Astfel putem să îl cunoaștem, să îl iubim, să ne bazăm pe El și să credem, să ne încredem și să ascultăm Cuvântul Său.

În viața noastră *interioară*, în sufletul nostru, putem să îl slujim pe Dumnezeu amintindu-ne mereu că El este Dumnezeu – creatorul universului și Cel care ne-a creat și pe noi, care știe totul despre noi și care, oricât de mareș ar fi, ne iubește pe fiecare dintre noi în mod personal. În cartea Apocalipsa, Iisus invi-

tă pe fiecare dintre noi să avem o relație personală cu El, când spune: „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3:20).

Noi putem răspunde iubirii lui Dumnezeu pentru noi iubindu-L și glorificându-L pe El în interiorul nostru, cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu toată mintea noastră și cu tot ce este în noi (Marcu 12:30).

Biblia ne învață: „Apropiati-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi” (Iacov 4:8). Putem căuta în fiecare zi să fim în prezența Lui, să trăim conșienți de Dumnezeu, de ceea ce El este și ce a făcut El. Ne putem aminti de atributele Lui, de puterea Lui și de iubirea Lui. Putem privi cu uimire creația Lui și putem medita asupra frumuseții și magnitudinii ei. Putem aprecia bunătatea pe care a arătat-o tuturor oamenilor și să ne minunăm de iubirea Lui pentru fiecare persoană. Putem trăi cu venerație față de harul și de mila Sa arătată față de noi prin mântuire. Putem să ne bucurăm că am fost adoptați în familia Sa prin suferința și moartea lui Iisus pe cruce. Putem fi smeriți că Duhul Sfânt sălășluiește în noi (1 Corinteni 3:16).

Putem înțelege că El dorește să fie personal cu noi și că ne-a creat să fim și noi personali cu El și să avem o relație cu El. Putem să ne străduim, cu consecvență, să ne hrănim și să întărim relația noastră. Putem să căutăm să rămânem în prezența Lui, să îl iubim, să ne expri-

măm grațitudinea, să comunicăm cu El în rugăciune și să ascultăm de la El prin citirea Bibliei și prin vocea Lui directă atunci când comunică cu noi. Putem da ecou cuvintelor psalmistului: „Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de templul Lui” (Psalmul 27:4).

În viața noastră *exterioară*, putem să îl slujim și să îl glorificăm pe Dumnezeu prin faptele noastre. Îl glorificăm când îl acceptăm și urmăm ceea ce ne învață Cuvântul Său, când trăim conform Cuvântului și când punem principiile biblice în fapte zilnice (Ioan 14:15). Deoarece suntem ființe individuale care avem o relație cu Dumnezeu, putem să-L urmăm căutând și călăuzirea Lui în rugăciune, luând decizii bune și făcând ceea ce ne arată El să facem. Fiecare dintre noi este diferit, iar Domnul ne poate da călăuzire specifică vieții fiecăruia dintre noi (Proverbe 3:5-6). Îl onorăm atunci când îi cerem să ne călăuzească iar apoi urmăm călăuzirea Lui prin credință.

Îl slujim pe Dumnezeu când ne trăim viețile în așa fel încât să reflecte dragostea lui Dumnezeu și principiile Cuvântului Său. Biblia ne învață să lăsăm lumina noastră să strălucească înaintea altora, ca ei să vadă ceea ce facem noi și cum trăim, ca astfel să cunoască dragostea lui Dumnezeu și să îi aducă slavă (Matei 5:16). Interacțiunea noastră cu alții, inspirată de Dumnezeu, și de felul nostru de viață în conformita-

te cu învățăturile și principiile Cuvântului Său, când sunt observate de ei, pot aduce lumina iubirii și adevărului lui Dumnezeu și îi pot atrage pe alții spre El.

Putem, de asemenea, să îl slăvim pe Domnul înaintea altora când împărtășim vestea bună a evangheliei, când le spunem oamenilor mărturia noastră despre cum am ajuns noi la credința în Hristos. Când împărțim literatură creștină, când învățăm pe alții sau le transmitem în vreun fel informații despre Dumnezeu și dragostea Lui, împlinim marea Lui însărcinare pentru ucenicii Lui (Matei 28:19-20). Îl slujim când îi ajutăm pe cei în nevoie, pe văduve și pe orfani, pe nevoiași și pe săraci – când dăm din noi înșine în orice fel care reflectă dragostea lui Dumnezeu și grija Lui pentru alții (Iacov 1:27).

Când ne rugăm și îi cerem ajutorul, pentru noi sau pentru alții, când căutăm călăuzirea Sa, atunci îi aducem slava și onoarea. Atunci ne recunoaștem credința în grija Lui pentru noi, în adevărul Cuvântului Său și în fiabilitatea promisiunilor Sale. Ne recunoaștem nevoia și declarăm prin rugăciunile noastre că avem încredere că El ne va auzi și va răspunde (1 Ioan 5:14-15). Când ne mărturisim păcatele în fața Lui, îl onorăm recunoscând că am făcut ceva greșit și că avem nevoie de iertarea Lui.

Îl slăvim pe Dumnezeu atunci când ne iubim aproapele ca pe noi înșine; când facem altora ce am dori să ne facă ei nouă (Luca 6:31);

când iubim cu fapta și cu adevărul (1 Ioan 3:18); și când iubim, îl ascultăm și ne închinăm lui Dumnezeu și facem ceea ce a spus El, căci aceasta este datoria omului (Eclesiastul 12:13). Teologul J.I.Packer a exprimat lucrul aceasta astfel: „Toate activitățile din viața aceasta trebuie urmate cu scopul de a-i aduce lui Dumnezeu omagiu și slavă și de a-i fi pe plac, ceea ce înseamnă să-i aducem slavă în mod practic”.

Când trăim conștientizând că Dumnezeu ne-a creat după propria Lui imagine, ne motivează să facem tot ce putem mai bine să ne trăim viețile după exemplul pe care ni l-a dat Iisus și astfel să îi aducem slavă. Însă viața care îl slăvește pe Dumnezeu nu este o stradă cu sens unic, în care toate beneficiile merg către Dumnezeu. Există și beneficii pe care le primesc cei care îl iubesc și îl slăvesc pe El, în viața aceasta sau în cea următoare, așa cum citim în Psalmi: „Fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele” (Psalmul 23:6).

Noi, creștinii care înțelegem că Domnul doarește să trăim în așa fel încât să fim binecuvântați de El și să îi binecuvântăm pe alții, avem ocazia să împlinim scopul Creatorului în viața noastră și să trăim în prezența Lui pentru totdeauna în bucurie, dăruindu-i mereu slava pe care o merită.

”

Dacă nu ai încă o relație personală cu Iisus, îl poți invita în viața ta rugându-te această simplă rugăciune:

Dragă Iisus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Îți mulțumesc că ai murit pe cruce pentru mine ca prin sacrificiul Tău eu să pot trăi pentru totdeauna cu Tine în Rai. Te rog să îmi ierți păcatele și deschid ușa inimii mele pentru Tine. Te rog să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt și să mă ajuți să trăiesc într-o manieră care să te glorifice pe Tine. Amin.

ALGEBRA ȘI RUGĂCIUNEA

JOYCE SUTTIN

În ultimele săptămâni am tot simțit că Dumnezeu îmi spune „nu”. Mi se părea că rugăciunile mele nu erau de ajuns. Nu vedeam rezultatele, sau dacă le vedeam nu erau la ce mă așteptam. S-ar putea să fie un test al credinței.

M-am tot rugat, dar răspunsurile Domnului nu-mi erau clare. Mă simțeam de parcă eram la ora de algebră, ascultând profesorul dar tot neînțelegând. Simțeam că toți ceilalți copii din clasă primesc răspunsurile imediat și înțeleg lecția, iar eu eram confuză și frustrată. Mă simțeam un eșec.

Mă simțeam ca un copil care trecuse ușor prin matematică până când s-a izbit de această enigmă pe care pur și simplu nu o înțelegea. Îmi distrugea încrederea. Rugăciunea este pentru mine ca respirația. Face parte din mine și îmi imaginez că ultima mea suflare va fi o rugă-

ciune.

Dar frustrarea apare fiindcă nu înțeleg *de ce* trebuie să aștept, în vreme ce alții merg mai departe cu planurile lor. Poate că este ca atunci când stai la roșu la semafor și trebuie să lași alte mașini să treacă ca să mergi și tu în siguranță. Totuși, privind în urmă sunt bucuroasă că Dumnezeu nu mi-a răspuns mai repede la rugăciune. În retrospectivă, pot să văd planul Lui mai clar și felul cum trebuia să fi mers mai departe.

Totul se rezumă la recunoștință și încredere – recunoștință că Domnul mi-a arătat întotdeauna calea și încredere că va face să îmi fie totul clar atunci când este timpul Lui perfect. Deci, între timp, aștept. Și îi mulțumesc pentru toate nenumăratele Lui binecuvântări din viața mea și am încredere că El este în control.

G.L. ELLENS

PIATRA DE TEMELIE A CREDINȚEI

O relație personală profundă cu Iisus este piatra de temelie a credinței creștine. Putem să ne cultivăm obiceiuri care să ne țină conectați cu Iisus, permițând prezenței Sale să pătrundă în fiecare aspect al vieților noastre. Iată aici câteva activități zilnice care m-au ajutat pe mine să-mi întăresc relația cu Domnul.

Încep fiecare zi punându-L pe Iisus pe primul loc. Înainte ca să-mi verific telefonul sau emailul, îmi fac timp pentru Iisus. Cânt un cântec de slavă și îmi exprim gratitudinea. Această devoțiune simplă și dovadă de recunoștință îmi mută gândurile la Dumnezeu și mă ajută să mă umplu cu liniștea și bucuria Lui. Este un puternic memento că El merită

toată onoarea și gloria, indiferent de circumstanțele mele.

Recunoștința ne transformă punctul de vedere și ne deschide inima față de bunătatea lui Dumnezeu. Fiecare zi notez cel puțin cinci lucruri pentru care sunt recunoscătoare în jurnalul meu de recunoștință. Fie că este un minut apus de soare, un cuvânt bun de la un prieten sau un răspuns la rugăciune, faptul că recunosc binecuvântările îmi amintește de conștiințiozitatea lui Dumnezeu. Acest obicei mă ajută să mă concentrez asupra aspectelor pozitive ale vieții, întărindu-mi încrederea în Iisus și grija Lui.

Înainte ca să mă apuc de muncă, mă rog

pentru lista mea cu ce am de făcut. Îi cer Domnului să mă călăuzească, să-mi dea înțelepciune și putere să realizez tot ce trebuie. Această practică mă ajută să-mi stabilesc prioritățile, dar îmi și amintește că nu sunt singură. Căutând călăuzirea Lui îmi pot aborda ziua cu încredere, știind că El este cu mine la fiecare pas.

Sunt hotărâtă să stau aproape de Iisus de-a lungul zilei căutând la El călăuzire și mulțumindu-i când lucrurile merg bine. Acest dialog continuu cu Iisus mă ține în conexiune cu El și mă ajută să navighez provocările cu încredere și dependență de El. Fie că este o rugăciune scurtă pentru răbdare sau un moment de recunoștință pentru o mică binecuvântare, aceste pauze intenționate îmi păstrează relația cu Iisus vibrantă și vie.

Iisus ne cheamă să îi iubim și să îi slujim pe alții, să reflectăm dragostea Lui prin faptele noastre. Eu încerc să fac fapte de bunătate în fiecare zi, fie mari, fie mici. Fie că ajut un vecin, lucrez voluntar la o acțiune de caritate locală, sau pur și simplu sunt disponibilă să ascult necazurile cuiva. Slujindu-i pe alții îmi țin inima în conexiune cu inima lui Iisus și mă ajută să trăiesc porunca Lui să îi iubesc pe alții așa cum ne-a iubit El pe noi (Ioan 15:12).

Apoi, felul cum îmi închei ziua este la fel de important ca felul cum mi-o încep, cu El. În fiecare seară petrec timp reflectând la ziua pe care am avut-o, mulțumindu-i Domnului pentru binecuvântările Sale și mărturisindu-mi păcatele. Îi cer iertare și călăuzire pentru ziua următoare. Această practică mă ajută să-mi închei ziua cu inima împăcată, să mă odihnesc în harul Său și să mă pregătesc pentru un început proaspăt pentru dimineața următoare.

Aceste obiceiuri zilnice m-au ajutat să-mi adâncesc relația cu Iisus. Mă țin înrădăcinată în Cuvântul Lui, pe lungime de undă cu vocea Lui și conștientă de prezența Lui. Prioritizând timpul cu Iisus în fiecare zi îmi reamintește de dragostea și harul Lui și de scopul meu în viață, ceea ce îmi întărește credința și mă ajută să fiu un instrument al iubirii Sale și o lumină pentru alții.

IISUS ȘI JIM

Se povestește despre un anumit preot care era deranjat să vadă un bătrân în zdrențe intrând în fiecare zi în biserica lui la amiază, ca apoi să iasă după doar câteva minute. Ce putea face omul acolo? L-a informat pe paznic să îl ia la întrebări pe bătrân, fiindcă în biserică se aflau și lucruri de valoare.

„Vin să mă rog” a răspuns bătrânul la întrebările paznicului.

„Ei, hai”, i-a răspuns acesta, „că nu stai destul în biserică cât să spui o rugăciune.”

„Păi, să vedeți”, a început să povestească bătrânul. „Eu nu știu să mă rog rugăciuni lungi, dar în fiecare zi la ora 12 fix vin și spun «Iisus, sunt eu, Jim». Aștept câteva minute apoi plec. Chiar dacă este o rugăciune scurtă, eu cred că El mă aude.

Mai apoi s-a întâmplat ca Jim să fie accidentat și a ajuns la spital. Acolo el a avut o influență minunată asupra tuturor. Pacienții morocânoși au devenit veseli și de multe ori salonul răsuna de râsetele lor.

„Ei, Jim”, îi spuse într-o zi o asistentă, „oamenii spun că tu ești responsabil de această schimbare în salon. Spun că tu ești mereu vesel.”

„Da, sunt! Cum să nu fiu? Este datorită vizitatorului meu. În fiecare zi el mă înveselește.”

„Vizitatorul tău?” asistenta a fost surprinsă. Observase că scaunul din camera lui Jim era mereu gol la ora de vizită, iar Jim nu avea rude. „Vizitatorul tău? Dar când vine el?”

„În fiecare zi”, răspunse Jim, cu o licărire în ochi. „Da, în fiecare zi la ora 12 fix, El vine și stă la picioarele patului meu. Îmi zâmbește și îmi spune: «Jim, sunt eu, Iisus».”

FĂRĂ OPRELIȘTI

UDAY PAUL

Am prieteni care de multe ori îmi cer să mă rog pentru ei în legătură cu chestiuni din viața lor personală. Unul dintre ei chiar m-a oprit odată pe stradă și m-a rugat să mă rog chiar acolo pentru el! Îmi place să mă rog pentru oameni fiindcă eliberează puterea lui Dumnezeu în viețile și în situațiile lor. Iar rugăciunea de mijlocire îmi este benefică și mie fiindcă îmi exersează credința în Dumnezeu și mă ajută să rămân în legătură cu El. Iisus spune: „Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:19-20).

Deși este bine să ceri altora să se roage pentru tine, fiecare creștin ar trebui să aibă o legătură personală vie cu Domnul. Noi avem un mediator în Iisus Hristos, care mijlocește pentru noi înaintea Tatălui (1 Timotei 2:5). În calitate de copii ai lui Dumnezeu noi putem să ne apropiem de tronul lui Dumnezeu cu încredere și să primim mila și harul de care avem nevoie în momentele noastre dificile (Evrei 4:16).

Prin sacrificiul lui Iisus ni s-a dat privilegiul

de a intra în prezența lui Dumnezeu. La momentul morții lui Iisus pe cruce, perdeaua din Templu s-a rupt în două (Matei 27:51). Conform Vechiului Legământ doar marele preot avea voie în Sfânta Sfintelor (din Sanctuar); celorlalți le era interzis să intre. Acum, prin Iisus, marele preot al Noului Legământ, oricine crede în El are acces la sfânta sfintelor din adevăratul templu a lui Dumnezeu din Rai. Toți credincioșii sunt împreună „o preoție sfântă, să aducă jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos” (1 Petru 2:5).

Deci, deși îi asigur pe prietenii mei că mă voi ruga pentru ei, în același timp îi încurajez să se apropie ei înșiși de tronul lui Dumnezeu prin rugăciune. Iisus a spus că se pot întâmpla miracole mari prin credință cât un bob de muștar (Matei 17:20) și că toate lucrurile sunt posibile celor ce cred (Marcu 9:23). Biblia spune, de asemenea, „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13). Când ne mobilizăm și ne descărcăm inimile înaintea lui Dumnezeu, El ne aude și răspunde rugăciunilor noastre cum știe El cel mai bine.

NU ESTE CIUDAT, ESTE DUMNEZEU!

KEITH PHILLIPS

Prietenul meu, Michael, are o vorbă preferată pentru momentele când Dumnezeu face ceva inexplicabil ca răspuns la rugăciune: „Nu este ciudat, este Dumnezeu”.

De câteva luni, eu, Michael și câțiva alți prieteni lucrăm la ceva nou și important. Unul dintre primele lucruri făcute de Michael și de un alt coleg de proiect a fost să traseze schema întregului proiect. Planul arăta foarte bine pe hârtie – era simplu, exact și sigur. Însă nu după

mult timp am aflat că Dumnezeu avea un plan diferit. Iar parte din planul Lui era să ne învețe să depindem mai mult de El, ca un conducător înțelept.

Fiecare coleg contribuia cu ceva la proiect. Iar când nimeni nu era capabil de ce era necesar la următorul pas, atunci trebuia să găsim pe altcineva care să o poată face. Mai precis, trebuia să ne rugăm lui Dumnezeu să ne trimită persoana potrivită pentru acea necesitate. Asta s-a întâmplat deja de câteva ori iar El a lucrat în moduri neașteptate ca să ne ajute să găsim pe cineva pe care nici nu-l cunoșteam, dar despre care El știa că este persoana perfectă să ne ajute.

Aceste momente de „Nu este ciudat, este Dumnezeu” au dat un ton diferit proiectului nostru, ne-au făcut să ne rugăm mai mult, să avem răbdare, să fim optimiști și să avem încredere. Acum, când ajungem la un impas, când facem tot ce putem dar tot avem nevoie de ceva mai mult, când tot ce putem face este să așteptăm ca Dumnezeu să lucreze, atunci suntem mai degrabă entuziasmați decât descurajați, știind că El are, probabil, ceva mai bun în minte decât ne-am fi putut gândi noi sau am fi putut realiza prin puterile noastre.

Iar bonusul pentru mine a fost că am dus această nouă atitudine și în alte aspecte ale vieții mele. Acum îmi este mai ușor să am încredere în Dumnezeu când apar problemele, ceea ce mă face să rămân mai calm și pozitiv și să gândesc mai limpede. Învăț că planurile lui Dumnezeu sunt mai ample și mai bune decât ale mele. El este conducătorul înțelept!

Când ești îngrijorat și cu inima împovărată,
Când planurile ți s-au încurcat și lumea ta se destramă,

Amintește-ți că Dumnezeu este pregătit și dorește

Să împartă povara ce-i prea grea pentru tine.
Deci, cu credință lasă-L pe Dumnezeu să-ți arate

Calea spre o zi mai luminoasă și mai puțin tulbură.

– Helen Steiner Rice

PILDA SEMĂNĂTORULUI

KEITH PHILLIPS

Când vorbea mulțimilor, Iisus îi învăța de multe ori prin pilde, niște povestioare simple inspirate din viața de zi cu zi, pe care cei care le auzeau să le poată înțelege ușor și să relaționeze cu ele. Apoi, de obicei, pilda era urmată de o explicație a semnificației ei – fie pentru toată mulțimea sau doar pentru ucenicii Lui, căci, deși pilda folosea concepte pe care ei le puteam înțelege, totuși uneori nu înțelegeau morală povestirii.

Pilda Semănătorului este una dintre puținele pilde care se află în trei Evanghelii: Matei 13, Marcu 4 și Luca 8. Această pildă arată patru răspunsuri diferite pe care oamenii le pot avea la mesajul evanghelic.

„Iată, semănătorul a ieșit să semene. Pe când semăna, (1) o parte din sămânță a căzut lângă drum: au venit păsările și au mâncat-o. (2) O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde

n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc; dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat. (3) O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o și n-a dat rod. (4) O parte a căzut în pământ bun: a dat rod, care se înalță și crește; și a adus: una treizeci, alta șaizeci și alta o sută.”

Iisus a terminat povestea spunând: „Cine are urechi de auzit să audă” (Marcu 4:2-9).

După ce a prezentat pilda aceasta mulțimilor, Iisus le-a explicat-o ucenicilor Săi, fiindcă ei nu înțeleseseră semnificația ei. Iisus a spus: „Iată ce înțeles are pilda aceasta: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți” (Luca 8:11-12).

Când sămânța dătătoare de viață a Cuvântului lui Dumnezeu este semănată în acest pământ tare și neprimitor, Satana o fură înainte ca acei oameni să înțeleagă, iar Cuvântul să prindă rădăcină în viețile lor. Biblia ne spune că, credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu (Romani 10:17), dar „dumnezeul veacului acestuia a orbit mintea necredincioasă ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4:3-4, reformulat).

Referitor la al doilea tip de pământ descris de Iisus, El spune: „Cei închipuiți în sămânța căzută pe stânci sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad” (Luca 8:13).

Al doilea tip de oameni aud inițial Cuvântul lui Dumnezeu cu bucurie și încep să crească,

dar când vine momentul încercării entuziasmul lor dispare, iar credința lor se uscă. Pur și simplu ei „nu au rădăcină” și nu ajung să crească până să aducă rod. Ei, cumva, mor spiritual și cad la momentul încercării, fiindcă răspunsul lor la evanghelie nu este înrădăcinat în convingere și credință personală. Ei nu au primit cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și nu au lăsat adevărul Său să pătrundă adânc în inimile lor ca să prindă rădăcini.

Explicația lui Iisus pentru al treilea tip de pământ este: „Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul; dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftelor altor lucruri, care înecă Cuvântul și-l fac astfel neroditor” (Marcu 4:18-19).

Pământul cu spini îi reprezintă pe cei care primesc Cuvântul dar îl lasă să fie sugrumat de grijile, bogățiile sau dorințele acestei lumi temporare. Lucrurile și treburile acestei lumi le iau din timpul și din atenția pe care ar trebui să o dea Cuvântului lui Dumnezeu, iar creșterea lor spirituală este întârziată, până când spinii lumii le sugrumă rodnicia.

În cele din urmă, al patrulea tip de pământ pe care l-a descris Iisus este cel care aduce creșterea de durată și fructe adevărate: „Sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci.” (Matei 13:23).

Spre deosebire de celelalte tipuri de pământ, acesta, al patrulea, reprezintă tipul de oameni care aud, primesc și înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu și perseverează cu răbdare până ce credința lor crește și devine roditoare pentru slava lui Dumnezeu. Creștinii roditori sunt cei care aud și înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu și permit Cuvântului să le transforme mințile, inimile și viețile. Ca rezultat, Cuvântul aduce rod în viețile lor și în viețile altora și împlinește voia și scopul Său (Isaia 55:11).

Fie ca viețile noastre să fie un exemplu de „pământ bun” precum în pilda semănătorului.

DANIEL OLENDER

LASĂ APA SĂ FACĂ TREABA

În copilărie mama îmi cerea să ajut cu treburile casei. Uneori eram reticent, concentrat pe turnul meu neterminat de cuburi. Dar încercam totuși să fac și treaba cu toată inima. Vedeam că mama era foarte ocupată. Părea copleșită cu familia noastră de șase copii plini de viață.

Munca mea preferată era să curăț geamurile. Treceam de mai multe ori cu racleta până când puteam să-mi admir reflecția în geam. Mă asiguram că nu era nimic între mine și minunata priveliște cu cerul.

Dar, într-o zi, mama mi-a dat sarcina să spăl podeaua bucătăriei. De ce? Pe jos?! Nu era nimic glorios în asta! Nu era nicio reflecție! Și aproape imediat după ce aș fi curățat totul, s-ar fi murdărit din nou.

Dar am vrut să o ajut pe mama. Deci, cu un mop mai mare decât mine, am muncit cu toată inima să elimin toate petele de murdărie. Ce muncă! Eram mândru pentru că făceam un serviciu și era o muncă grea pe care mama nu ar fi trebuit să o facă.

Venind să vadă ce fac, mama a observat că mă chinui. „Daniel”, mi-a spus ea, „lasă apa să facă treaba!” Atunci mi-a arătat cum să trec cu mopul foarte ud peste toată podeaua. Totul era înmuiat. „Acum așteaptă”, a spus ea. După câteva minute ea mi-a spus să storc mopul și să trec din nou cu el peste podeaua udă. Mi-a explicat că „Apa a muiat murdăria. Acum poți curăța fără prea mult efort.”

Mi s-a părut un miracol! Petele de murdărie s-au dus ca prin magie. Chiar și locurile unde era făină, ouă și ciocolată de la memorabila noastră petrecere cu clătite din ziua precedentă au devenit curate instant!

Acum, după ani, stau uneori în liniște și citesc Biblia. Am un Tată nou și o viață nouă. Dar, din păcate, inima mea este departe de a Fiului lui Dumnezeu! Uneori este „murdară” de prea mult păcat. Și cum să o curăț? Apoi aud vocea suavă a Domnului, spunându-mi:

„Lasă apa să facă treaba! Umpleți inima și mintea cu apa Cuvântului Meu. Lasă apa să se scurgă în fiecare colțișor. Apoi așteaptă. Nu te îngrijora de atâtea lucruri, doar stai cu Mine. Iată. Acum poți să cureți fără efort. Cuvântul Meu a făcut treaba, iar „murdăria” păcatului tău s-a dus.”

„Sfințește-i cu adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:17).

VRĂBIUȚA ÎNCÂLCITĂ

CURTIS PETER VAN GORDER

Eu și soția făceam o plimbare pe un câmp cu iarbă în Australia. Trecusem de un gard care împrejmuia niște cai care pășteau liniștiți când, dintr-o dată, am auzit un zgomot jalnic. O vrăbiuță rămăsese încâlcită în niște sfori. Piciorușul îi rămăsese prins în niște sfori care atârnau de la gard, iar pasărea tot dădea din aripi și se învârtea încercând să se elibereze, dar fără succes.

Am încercat să ne apropiem ca să o eliberăm, dar sârmana nu înțelegea. Cu cât ne apropiam mai mult cu atât mai mult se zbătea. Am căutat prin buzunar să găsim ceva cu ce să tai sfoara. Soția mea a găsit o cheie, care a tăiat sfoara fără probleme. Vrăbiuța a zburat imediat fără să se uite înapoi ca să ne mulțumească.

Uneori s-ar putea să ne simțim și noi ca această vrăbiuță. Ne simțim prinși ca într-o capcană de situații sau circumstanțe dificile. Când ne-am așteptat mai puțin atunci au apărut necazurile. Poate am fost concediați, poate ne-am îmbolnăvit sau ne-am certat cu cineva drag. Poate ne-a lovit disperarea, presiunea muncii sau dificultățile financiare.

Poate dacă ne amintim de situația vrăbiuței ne-ar ajuta să înțelegem că Dumnezeu este mereu lângă noi, așa cum a fost cu păsărică:

„Niciuna (vrăbiuță) nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru” (Matei 10:29). El încearcă mereu să ne ajute – dacă doar l-am lăsa. Să ne încredem în Dumnezeu înseamnă că sufletele noastre sunt eliberate de griji, iar noi putem sta liniștiți, știind că El va rezolva lucrurile. Tot ce trebuie să facem este să primim ajutorul Lui din Ceruri. Precum vrăbiuța, putem avea și noi un final fericit după necazurile noastre.

Dacă treci în prezent printr-o furtună, ascultă această încurajare: Nu ești singur. Dumnezeu este cu tine prin furtună. Privește către El pentru ceea ce ai nevoie. Strigă către El; cere-i să te ajute, așa cum spune Psalmul 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi”.

Tatăl nostru ceresc este un Eliberator conștiințios și de încredere. Chiar și în zilele cu furtună, El lucrează în interesul nostru, ne supraveghează, ne poartă pe brațele Lui și ne salvează. – *Crystal Paine*

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

STAI ÎN PREZENȚA SA

Viața și munca ta pe pământ sunt ca un minut în comparație cu înfinitatea eternității. Șederea ta pământească este o ocazie pentru progres spiritual și ca să iei decizii care să te apropie de Mine. Viața ta este o călătorie de dezvoltare spirituală, care te transformă în imaginea Mea, cu un har din ce în ce mai mare (2 Corinteni 3:18).

Profită de timpul tău pe pământ ca să contempli slava Mea și să devii persoana pe care am creat-o Eu pentru eternitate. Rămâi în Mine și în Cuvântul Meu (Ioan 15:7), fi conștiincios să rămâi în prezența Mea prin timpul tale de rugăciune și comuniune cu Mine, fi vigilent să nu lași lucrurile acestei lumi să îți uzurpe parcursul tău cu Mine (1 Ioan 2:15-16). Cultivând viziunea pentru eternitate și conștientizarea faptului că faptele și deciziile tale au consecințe eterne, atunci nu te vei conforma acestei lumi. Vei fi transformat de Duhul Meu și vei fi capabil să distingă care este voia Mea cea bună și perfectă (Romani 12:2).

Dragostea ta pentru Mine te va inspira să te apropii de Mine lăsând Cuvântul Meu să pătrundă tot mai mult în tine (Coloseni 3:16). Când toate vor fi trecut, Cuvântul Meu încă va rămâne (Matei 24:35). Chiar dacă această lume și dorințele ei pier, toți cei care caută voia Mea vor rămâne pentru totdeauna (1 Ioan 2:17).

